

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 września 2023 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 sierpnia 2023 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, odrzuca tę ustawę.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 7 września 2023 r. Senat rozpatrzył ustawę z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe i podjął uchwałę o jej odrzuceniu.

Ustawa wprowadzając zakaz prowadzenia – w przedszkolu, oddziale przedszkolnym w szkole podstawowej, szkole podstawowej oraz szkole artystycznej realizującej kształcenie ogólne w zakresie szkoły podstawowej – działalności przez stowarzyszenia i inne organizacje *promujące zagadnienia związane z seksualizacją dzieci* posługuje się nieostrym wyrażeniem w tym zakresie.

Obawę Senatu budzi to, że regulacja będzie interpretowana i stosowana w różny sposób przez poszczególnych dyrektorów szkół i placówek. W konsekwencji w jednej szkole lub placówce zajęcia dodatkowe będą mogły być prowadzone przez dane stowarzyszenie lub inną organizację, a w innej prowadzenie zajęć przez tożsamy podmiot będzie zabronione.

Senat zauważa, że zgodnie z § 6 Zasad techniki prawodawczej przepisy ustawy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Ponadto § 25 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej stanowi, że przepis prawa materialnego powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować.

W komentarzach do Zasad techniki prawodawczej podkreśla się, że § 6 formułuje trzy dyrektywy redakcyjne, które wywodzą się z zasady określoności przepisów prawa. Ta natomiast wynika z – zawartej w art. 2 Konstytucji – klauzuli demokratycznego państwa prawnego. W myśl tego przepisu, można mówić o zasadzie:

- 1) precyzji tekstu aktu normatywnego, która oznacza, że przepisy należy redagować tak, aby w sposób jednoznaczny wyznaczały adresatom, co i w jakiej sytuacji jest zakazane, nakazane lub dozwolone, a także jednoznacznie określały przesłanki ich stosowania przez organy władzy publicznej;
- 2) komunikatywności tekstu aktu normatywnego dla jego adresatów, która oznacza, że tekst przepisu powinien być tak zredagowany, aby przeciętny adresat danego przepisu prawnego odczytywał z tego przepisu tę treść, którą zawarł w niej prawodawca;

- 3) adekwatności tekstu aktu normatywnego do zamiaru prawodawcy, która oznacza, że tekst tego aktu powinien być tak zredagowany, aby dokładnie odpowiadał zamiarom prawodawcy.

W związku z powyższym w ocenie Senatu przepis art. 86 ust. 1a nie spełnia tych wymogów. Posługuje się nieostrym wyrażeniem, co nie pozwala na precyzyjne określenie normy, a tym samym nie zapewnia jej jednolitej wykładni i stosowania.

Jednocześnie Senat nie dostrzega potrzeby modyfikacji dotychczasowych zasad prowadzenia przez stowarzyszenia i inne organizacje działalności na terenie szkoły i placówki.

W świetle obowiązujących przepisów podjęcie działalności w szkole lub placówce przez stowarzyszenie lub inną organizację wymaga uzyskania zgody dyrektora szkoły lub placówki, wyrażonej po uprzednim uzgodnieniu warunków tej działalności oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii rady szkoły lub placówki i rady rodziców.

W ocenie Senatu przepisy te w wystarczający sposób zapewniają możliwość udziału rodziców w podejmowaniu decyzji odnośnie do tematyki zajęć dodatkowych prowadzonych przez stowarzyszenia i inne organizacje w szkole lub placówce.

Niezależnie od powyższego Senat podziela poglądy przedstawione w debacie parlamentarnej, a także stanowiska i opinie – biorących udział w pracach legislacyjnych nad projektem ustawy i nad ustawą – organizacji pozarządowych oraz innych podmiotów, zgodnie z którymi przedmiotowa ustawa wprowadza zbędne obowiązki biurokratyczne, które mogą stanowić barierę w nawiązywaniu współpracy między szkołami i placówkami a organizacjami pozarządowymi. Ponadto konieczność przedstawiania szeregu informacji przed podjęciem działalności przez stowarzyszenie lub inną organizację uniemożliwi doraźne reagowanie na potrzeby szkoły w trudnych sytuacjach kryzysowych.

Mając powyższe na uwadze, Senat zdecydował o odrzuceniu ustawy.